

अपि च ।

“न कुर्याहुभिः वाहैं विरोधं वसुभिस्था ।
आत्मनः प्रतिकूलानि परेषां न समाचरेत् ।”

इति कौर्मे उपविभागे १५ अथायः ।
शायमतैः साधायापकाभावप्रतिद्योगित्वम् । इति
चिन्नामितिः । साधायामानाधिकरणम् ।
इति दीपितिः । * प्रभवादिशिष्टसंवत्सरान्मा-
गेतत्रयस्तिश्वर्णम् । यथा, भविष्यत्पुराणे ।
भैरव उच्चाच ।

“विषमश्यं खगत् सर्वे विरोधे भयस्तद्वम् ।
विकारी सर्वतोऽपायो मम वाक्यनु नाम्यथा ।”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ।

यन्नेत्वः । विपरीतायैः । यथा,—

“श्रुतिस्तुतिविरोधे तु श्रुतिरेव गरीयसी ।
श्रविरोधे सदा कार्यं सार्त्तं देविकवत् सता ।”

इति स्तुतिः ।

(नाशः । यथा, महाभारते । १ । ३०० । ३ ।
“यस्त्र्याविरोधेन कौर्तिमिष्ठवि ग्राम्यतोम् ।

याते प्राकान् समादाय गमिष्यति न संशयः ।”
नाटकोत्तप्रतिसुखाङ्गाच्यतमः । यथा, साहित्य-
रूपयोगे । ६ । ३५१ ।

“विरोधस्त्र प्रतिसुखे तथा स्नात् पञ्चपासनम् ।”
तत्त्वात्त्वोदाइरणी यथा, तत्त्वैः । ३५२ ।

“विरोधे अवनप्राप्तिः । यथा, चष्टकौशिके
राजा । गूजरातमील्यकारिका मयान्वेनेव
स्तुर्चिक्खाकलापो ज्वलनः पहग्गी समा-
क्रान्तः । ” * । अलझारविशेषः । यथा,
साहित्यरूपयोगे । १० । ७८८ ।

“क्रियाक्रियादसाभ्यां यद्युक्तं द्रव्येण वा मिथः ।
विरुद्धमिव भावेत विरोधोऽसौ दशावतिः ।”)

विरोधनं, लौ, (वि + रुध + ल्युट् ।) विरोधः ।
रुद्धमरः । (यथा, कथासरित्वागरे । ५६ । १६८ ।

“दृढ़क्षपापकलं पुच्छ मातापित्रोविरोधवत्वम् ।”
नाशः । यथा, रामायणे । २ । ३६ । २२ ।

“अदुष्टस्य हि संत्वागः सत्यये निरतस्य च ।
निर्दैदेविप्रकस्य द्युतिं धर्मविरोधनात् ।”

नाटकोत्तप्रतिमर्धाङ्गाच्यतमः । यथा, साहित्य-
रूपयोगे । ६ । ३५८ ।

“श्रुतिः प्रसङ्गः खेदस्य प्रतिवेद्धो विरोधवत्वम् ।”
तत्त्वात्त्वादिकं यथा, तत्त्वैः । ३५९ ।

“कार्यात्वयोपगमनं विरोधमनिति स्तुतम् ।”)

विरोधिनी, लौ, (विरुद्धिं या । वि + रुध +
यिनि । डौप् ।) विरोधकारिका । यथा,—

“विरोधं कृते चाच्या दम्यत्वोः प्रीयमाच्ययोः ।
वधनां सुहृदां पित्रोः पुत्रैः वारिकिंचया ।

विरोधिनी चा तत्त्वां कुर्वते वलिकमेषा ।”

इति मार्कंडेयुराणे दुःसहवंशोपतिः ।
विरोधी, [न] युं, (विरुद्धीति । वि + रुध +
यिनि ।) शकुः । इति इलायुधः । (यथा,
मनुः । ४ । १० ।

“सर्वान् परिवलेहर्यान् स्वाध्यावस्था विरो-
धिनः ।”

विरोधोऽस्यमित्रिति । विरोध + इति: ।) प्रभ-
वादिशिष्टसंवत्सरान्मागेतत्रयोर्विश्वर्णम् । यथा,
भविष्यत्पुराणे । भैरव उच्चाच ।

“अनिप्रवला जोका धात्र्यैषधिप्रपौड़नम् ।
जायते मातुष्टे कर्त्ते विरोधिति न संशयः ।”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ।

विरोधविश्वेषे, च । (यथा, कुमारे । ५ । १६१ ।
“विरोधिष्टत्वोज्ञभिन्नपूर्वमनुर्गं

इमैरभैरुप्रवसावाचितातिथिः ।”)

विरोधोऽतिः, लौ, (विरोधस्त्र उक्तिः ।) पर-
वत्तविरोधिष्टवचनम् । तत्पर्यायः । विप्रलापः २
विरोधवाक् । क्रीघोऽतिः ४ प्रलापः ५ । इति

श्वस्त्रवाक्लौ ।

विष, श्च स्तुतौ । इति कविकल्पद्वयः । (तुद्ध०-
पर०-सक०-सेट् ।) स्तुतिरिह आच्छादनम् ।
श्च, विलति वस्त्रं लौकः परिदधाति इवर्थः ।
वेजिता । अयं कैविज्ञ मन्यते । इति दुर्गा-
दायः ।

वि(विक्ष)ल, लौ, (विल + कः ।) क्षिद्रम् । रुद्धमरः ।
(यथा, महाभारते । १ । १४१ । १७ ।

“पाद्मवाचापि ते सर्वे सह मात्रा सुदुःखिताः ।
विलेन तेन निर्गत जग्मुद्भवलिताः ।”)

युहा । इति मेदिनी । (यथा, कुमारे ।
६ । ३४ ।

“जितिंहभया नामा यचाचा विलयोनयः ।
यचाः किंपुरुषाः पौरा योवितो यन्देवताः ।”)

वि(विक्ष)लकारौ, [न] युं, (विलं करोतीति । ल +
यिनिः ।) रुद्धकः । इति रुद्धनिर्वद्धः । गर्ज-
कारके, च ।

विलच्चः, च, (विशेषेण ज्ञात्यनौति । वि + लच्च
+ यथादाय ।) विस्तयान्वितः । रुद्धमरः ।

(यथा, कथासरित्वागरे । ३४ । १५ ।

“इदुक्ता स विलच्चं तं देवं सुदान्तपीडवीत् ।
किं तस्य चक्रगलसाप्ति मांसप्रौद्धिपि कच्चव ।”)

विलच्चं, लौ, (विगतं लच्चं चालोचनं यत्र ।)
हेतुशून्यास्या । निवायोनस्तिः । यथा,—

“विलच्चं मतं स्यान् यद्यवैतिष्ययोजनम् ।”

इति भागुरिः । रुद्धमरभरतौ ।
(यथा, भागवते । १० । ७० । ३८ ।

“यद्विद्यमाकामतयावभासते
तस्मै नमस्ते स्विलच्चात्मने । * ।”

विलच्चः, च, (विभिन्नं लच्चं यस्य ।) विभः ।
इति जटाधरः । (यथा, भागवते । ५ । ६ । ६ ।

“अद्येवमस्तुल्योकपालस्मी
वद्भूतेष्वभाषापरितेरविलच्चितभगवत्प्रभाव

इति । ” * । यथा च भाषापरिच्छेदे । ११४ ।

“असात् पृथगिदं नेति प्रतीतिर्हिं विल-

च्चाच ।”

विशिष्टं लच्चं यस्याः ।) विशेषलच्चगयुक्तः ।
यथा, मत्स्यप्राप्ताचे ।

“च्छौचान्तादितीयैऽप्यां ददादिष्ट-
च्चाम् ।

काचनं पुरवं तदत् फलपृथक्षमन्वितम् ।
संपूर्णं हिजदम्यत्वं नानाभरणभूषणे ।
दृष्टेत्सर्वस्त्रं कर्त्तव्ये देया च कपिला शुभा ।”
हिजदम्यतीं प्रजायता काचनं प्रेतप्रतिष्ठातिस्तं
पूरवं फलवस्त्रयुतं श्यायामारोप्य भूषित-
हिजदम्यतीभ्या श्यां प्राप्य ददात् । इति शुहि-
तत्त्वम् ।

विलयं, लौ, (विशेषेण लयम् ।) मत्त्वः । यथा,—
“मध्योद्वलयं विलयं मध्यमोऽपि कठः कठिः ।”

इति हेमचन्द्रः ।

जन्मलम्भम् । यथा,—

“योचरे वा विलये वा ये यहा रिष्टस्तचकाः ।
पूजयेतान् प्रयदेव पूजिताः स्युः शुभावहाः ।
गोचरे लस्त्रायामेवया यदा कदपि । दिलमे
जन्मलये । इति चंस्कारतत्त्वम् । मेषादिल-
माचम् । यथा,—

“शुभग्रहाकृतारे च रुदुश्चिप्रथुवेषु च ।
शुभराश्रिविलये च शुभं शान्तिकपौष्टिकम् ।”

इति दीपिका ।

बंजये, च । यथा,—
“विलयं च च्यायां मत्त्वे चिष्टु स्वाक्षरमाचके ।”

इति मेदिनी ।

विलच्चः, च, (विगता लच्चा यस्य ।) लच्चा-
रहितः । विलच्चः । यथा,—

“तनयथगतिवेष्टे श्वेषवै सौख्यभागी
न भवति फलभागी यौवने वायाधियुक्तः ।
अनयति सुतमेवं निर्वायं नाशयिता
चपलमतिविलच्चः कूरकमां कुर्वेतः ।”

इति ज्योतिषि प्रचमस्त्रानस्त्रविफलम् ।

विलपनं, लौ, (वि + लप + लुट् ।) विलापः ।
भावयम् । विपूर्वकप्रधातोः अनटप्रत्ययेन
निष्पद्धम् ।

विलच्चः, लौ, (वि + लच्च + लच् ।) लम्बनम् ।
गौमः । यथा, देवीपुराणे ।

“चक्रावैष्यथवा काले तीर्थेन्द्राहृं तथा नरैः ।
प्राप्तेरेव सदा कार्यं कर्त्तव्यं पिण्ठतपंगम् ।

पिण्ठदानं तत्र श्रुतं पिण्ठेष्वाच्चातिदुर्जम् ।
विलच्चो नैव कर्त्तव्यो च च विष्ट्रं समाचरेत् ।”

इति प्राप्यचित्ततत्त्वम् ।

प्रभवादिशिष्टसंवत्सरान्मागेताचिंश्वर्णम् । यथा,
भविष्ये ।

“तरुहरैः पार्थिवैष्टे अभिभूतमिदं चगत् ।
अर्चो भवति सामाच्यो विलच्चे तु भयं महत् ।”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ।

विलच्चम, लौ, (वि + लच्च + लुट् ।) अश्रीचम् ।
इति विलच्चित्सर्वटीकायां भरतः । (यथा,
हरिदेवे भविष्यपर्वतिः । ४१ । ५२ ।

“आगच्छ लरितं लच्चा न ते कार्यं विलच्चम् ।”

विलच्चितं, च, (वि + लच्च + लतः ।) अश्रीचम् ।
रुद्धमरे शौष्ठ्रप्रसादैवविलच्चित्सर्वटीकायां